

"Isidoro, jeg liker den gutten..."

Da jeg var 20 år, flyttet jeg til en annen by og en annen skole. En dag la jeg merke til en gutt som jeg likte. Siden jeg ikke visste hvem han var, ba jeg til Gud om at jeg måtte bli kjent med ham, men det skjedde ikke.

23.09.2014

Helt tilfeldig fant jeg et bønnekort med Isidoro Zorzano. Jeg ba til ham, og begynte å møte denne gutten overalt. Vi utvekslet telefonnummer og e-postadresser. En dag løftet jeg

bønnekortet og sa: "Isidoro, Isidoro, du kjenner meg. Du vet at jeg ikke er interessert i mange kjæresteforhold, men jeg liker å ha klarhet i sakene. Hvis denne gutten er den perfekte for meg, må du ordne det så vi kan bli sammen. Hvis ikke, så må du finne en annen som er sånn som deg, så skal jeg vente." I mellomtiden vokste vennskapet oss i mellom; vi snakket om alt, også om ekteskap og familie, og jeg likte ham stadig bedre.

Nå er jeg 25 år, og i sommer skal vi gifte oss. Vi er veldig lykkelige. Jeg fortalte ham om bønnen til Isidoro, og han ble rørt. Den første bokstaven i navnene deres er den samme, og vi tuller alltid om det. Nå ber vi til ham hver eneste dag, og han er blitt en del av våre liv.

M.R. (e-post)

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
isidoro-jeg-liker-den-gutten/](https://opusdei.org/nb-no/article/isidoro-jeg-liker-den-gutten/)
(25.03.2025)